

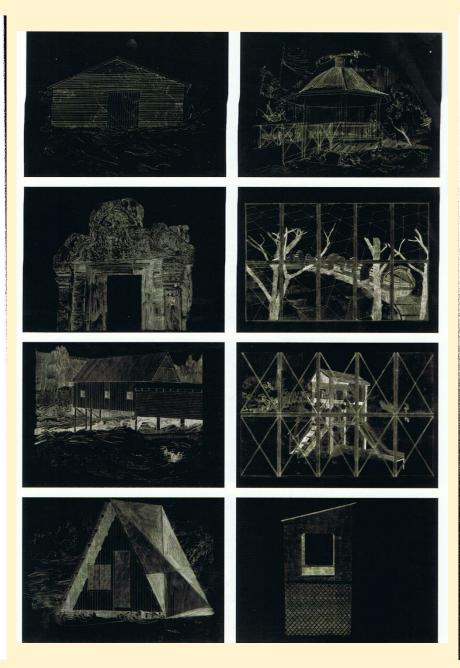
of Tao from T'ang Dynasty China, Han Shan ('Cold Mountain') and Shih Te ('The Foundling'), who inquire: 'Do I have a self or not, or is there one at all? / A right me, oh my belly, or, perhaps again, a wrong one!' (trans. JP Seaton) and looking in the mirror, all they see are 'wisps of white."

Matan Ben-Tolila (see pp. 110-111)

The impulse driving Matan Ben-Tolila's (b. 1978) drawings seems to be the (Sisyphean) attempt to break through the blocked surface characteristic of his large-scale, colorful painting. It is also an attempt to comprehend the origin of the images emerging in them: were they cast, screened from reality onto the surface, or did they emanate from a latent inner world? The drawing process follows the gaze which moves from the outside in, from observation of the world to a gaze turned at the reality of the painting or drawing themselves. Initially, photographs are selected, either found or taken by the artist in various places in Israel and overseas. The choice of images appears random: contextless, isolated, and silent. What links them into a series is the gaze of the (Israeli) artist applied to them. Guard posts, bomb shelters, garden booths, playgrounds, and architectural details are images at once familiar and foreign. The pencil drawings were created by placing translucent tracing paper on the photograph in an attempt to see through it, despite the paper's resistant texture. The pencil drawings are a combination of the visible and the invisible, direct gaze and memory. They are transferred to the flat computer screen by scanning, and with a keyboard click the background is colored black. The negative of the drawing, an echo of the photograph, attempts to burst forth from it.

Gili Avissar (see pp. 112-113)

Gili Avissar's (b. 1980) series *Oval Drawings* (2014–15) challenges the boundaries of the rectangular format in an attempt to disrupt the conventional thinking modes regarding the way in which drawing evolves on paper. In European painting, the oval shape is characteristic of portraiture, silhouettes,

מתן בן טולילה

Matan Ben-Tolila

דומה שהדחף המניע את מתן בן־טולילה (נ' 1978) ליצור את רישומיו הוא הניסיון (הסיזיפי) לפרוץ את פני השטח החסומים, המאפיינים את הציור הצבעוני גדול־הממדים שלו. זהו גם ניסיון להבין את מקור הדימויים המופיעים בהם: האם הם מושלכים, מוקרנים מתוך המציאות אל פני השטח, או נובעים מתוך עולם פנימי עלום? תהליך הרישום עוקב אחר המבט, הנע מן החוץ פנימה, מהתבוננות בעולם למבט המופנה אל מציאות הציור או הרישום עצמם. תחילה נבחרים תצלומים, שנמצאו או צולמו על ידי האמן במקומות שונים בארץ ובעולם. בחירת הדימויים נראית אקראית: דימויים נטולי הקשר, מבודדים ודוממים. מה שמחבר אותם לכלל סדרה הוא מבטו של האמן (הישראלי) המופעל עליהם. עמדות שמירה, מקלטים, ביתני גן, מגרשי משחקים ופרטים אדריכליים הם דימויים מוכרים ובה בעת זרים. רישומי העיפרון נעשים באמצעות הנחת נייר שרטוט שקוף למחצה (נייר פרגמנט) על גבי התצלום, במאמץ לראות מבעדו, למרות מרקם הנייר המייצר התנגדות. רישומי העיפרון הם שילוב של הנראה והבלתי נראה, מבט ישיר וזיכרון. הם מועברים בסריקה אל מסך המחשב השטוח, ובהינף מקלדת נצבע הרקע בשחור. תשליל הרישום, הד לתצלום, נראה כמנסה להפציע מתוכו.

לילות ומקלטים, 2016-2012

סריקת רישומי עיפרון על נייר שרטוט, עיבוד דיגיטלי והדכיסה בהזרקת דיו על שקף, 22x29 כ"א באדיבות גלריה נגא לאמנות עכשווית, תל אביב Nights and Shelters, 2012–2016 Scanned pencil drawings on tracing paper, digitally processed, inkjet printing on backlit film, 22x29 each Courtesy of Noga Gallery of Contemporary Art, Tel Aviv